שנים

שנים אוחזין בטלית. דוקא מחצה דמרפס מחוקקין סם ואין לסם סם שום סם יוסר מסם מלילו מיסה ביד אמר לבדו הוי לדון המלית מחצה עליו הכלים ל"לבסיל" מלים שהם שלו ולא נמצן בשבועה לחולל: זה אומר כולה שלי. נגמרת מחצה לומר מי מלי: זה ישבע. מחצה נגמרת (ג.) שבועה זו לומר: שאין לו בה דבר. נגמרת (ה:) מחצה לומר מקום מי מלי לומר לפי לכך שבועה: זה אומר חציה שלי. מחלק הוא שהמלי על מחצה ואין דין לגלה על מלים הלכך זה הלומר כולה שלי ה" וכו' כשמצין שהיה שלמן לכל אחד בו משות מחלי מדבר מחוצין מלי וטולל כל אחד מלים: שלשה חלקים. ומ"מ על המלי מחלה מחצה לומר לגרע לגבעה ל"ל מלים לגלה היה מחצה גלה על הכרעת עלה שמא הוא מקום לחומו מלק שמוכה לו מקרו ומ"ש שכל הנשבע נכרת דין על דעת ר"ל הוא נשבע (שבועות לט.) מ"מ יש לריין להחמיר שיפרש הנשבע בשבועתו כל לד רמאות שיכול לשבוע לגמי' ומכאן הוא לשמעון מכ"ל: זה טולל רביעי. ולגלה אחרין לוקחל מלים בשבועה מיגו דלי בני אמר כולה שלי והיה טולל מלים בשבועה משום דלגלה אחרין מיגו גלגה בשבועה קפולות אבל בכגון יומר עוד לו לומר מלים שלי שלינו מעין פיגו בשבועה כ"ל מלומר כולה שלי שלמרך לבמרי לגמרי". ושוב שמן אומרים מגו גלגה בלומו דבר עלמו שבועה מוכח מו כופר אבל מדבר לדבר לגלה" ולפיכך כשסיו אומן שי דברים שקולים לפי שמפסר שבדבר אחד הוא מעין ומדבר אחר מפר מעין שבועה שקול אינו יכול לשבע. ושוב שלילו היה טולל מלים יומר היה עוד לו לומר מלים ומיטול כל מחמעמו מלומר כולה ומגלה יומל גלגה מלים" ולפיכך כשם שלילו אמר כולה שלי אינו טולל גלגה מלי בשבועה לף האומר מלים שלי אינו טולל גלגה מלי טעמתו ומיהו לפמרינן כמוספמה (פ"ל) ס"ל) כללו של דבר מיגו טולל גלגה הלי טעמתו מלגמרי:

גמ' "פירוש ליתני הדא". דמדקתני זה אומר וכו' זה אומר כולה שלי ולא קתני אחי מלמתיה וכולה שלי דהוה מלי

הגהות וציונים

בכולל הגאי כפרשים

(מ) בי דיהו: (ב) ביב בכבר מי מיב לגמן מיר בכבר הראשון בה מיב הכן שלי ובכבר (ג"ר) (ג) בכן פיהו הדבר בכבר הן בדיה על ראה ליה בפמבגה (ד"ר) (ד) ביב בכבר ראי דבר לגמר ראי דבר בכבר מה אמרה הדה בדיה בקבה אמרה אמרה (ה) ומכאן ד"ר ומכבר בכבר הכל יש לגמר דבר בכבר בכבר בכבר דבר בכבר בכבר בכ